

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814204009
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7814204009.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C., D. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Attilom Elekom, advokátom so sídlom v Rožňave, Jovická 2 proti žalovanému: WEXIM TRUCK s.r.o., so sídlom v Rožňave, Štítnická 23, IČO: 45 420 165, zastúpenému JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, v konaní o zaplatenie 25.500,00 eur s prísl., oproti povinnosti žalobcu vrátiť žalovanému motorové vozidlo, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 6.12.2022 č.k. 4C/261/2014-259 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) v poradí druhým rozsudkom zamietol žalobu a priznal žalovanému náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal v znení jej zmeny voči žalovanému zaplatenia 25.500,00 eur oproti povinnosti žalobcu vrátiť žalovanému osobné motorové vozidlo AUDI Q 7, pôvodne evidované pod ev. č. C. XXXXX, VIN: E., r. v. 2007, čierno - bielej farby.

3. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že kúpnu zmluvou zo dňa 20.10.2011 odkúpil od žalovaného motorové vozidlo zn. AUDI Q7, evidenčné číslo C., VIN: E., rok výroby 2007, čiernobielej farby, za ktoré uhradil žalovanému kúpnu cenu vo výške 25.500,00 eur. Žalovaný ho výslovne ubezpečil, že predmetné motorové vozidlo netrpí žiadnymi technickými ani právnymi vadami, ktoré by mu bránili nadobudnúť vlastnícke právo k vozidlu a jeho riadne užívanie, čo vyplýva aj z obsahu článku V. zmluvy. Dňa 5.11.2013 bolo žalobcovi motorové vozidlo zaistené príslušníkmi Policajného zboru SR, ORPZ Rožňava, Odbor kriminálnej polície z dôvodu vzniku dôvodného podozrenia, že motorové vozidlo pochádza z trestnej činnosti. Žalobca tvrdil, že v čase kúpy predmetného motorového vozidla nemal žiadnu vedomosť o tom, že by mohlo pochádzať z trestnej činnosti. V opačnom prípade by takéto motorové vozidlo nekúpil a nezaplatil zaň tak vysokú kúpnu cenu, navyše do vozidla investoval ďalšie nemalé finančné prostriedky vo výške niekoľko tisíc eur. Dňa 5.11.2013 žalobca sám požiadal o vykonanie ďalšej kontroly originality, po ukončení ktorej mu bolo oznámené, že vznikli určité problémy s „legalitou“ vozidla. O tejto skutočnosti boli vyrozumené aj orgány polície, ktoré napokon vozidlo zaistili. Nakoľko žalovaný ako predávajúci ubezpečil žalobcu, že predmet kúpy nemá žiadne vady a toto ubezpečenie sa ukázalo nepravdivým, vznikol žalobcovi nárok odstúpiť od kúpnej zmluvy v zmysle § 597 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca tak urobil písomne listom

adresovaným žalovanému dňa 02.01.2014, v ktorom ho vyzval na vrátenie mu vyplatených finančných prostriedkov vo výške 25.500,00 eur. Žalovaný mu doposiaľ kúpnu cenu nevrátil. Žalobca zastáva názor, že dodnes nedisponuje predmetom kúpy, nevlastní motorové vozidlo a to bez svojho zavinenia a zároveň od zmluvy odstúpil, čím sa zrušila zmluva od počiatku. V intenciách § 451 Občianskeho zákonníka mu preto vznikol nárok na vrátenie vyplatenej kúpnej ceny vo výške 25.500,00 eur, ktorú požaduje od žalovaného oproti tomu, že ho súd zaviazal vrátiť žalovanému predmetné osobné motorové vozidlo.

4. Po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 446 Obchodného zákonníka, § 48 ods. 1, 2 § 457, § 458, § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju zamietol.

5. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu možno uzavrieť, že žalovaný nadobudol vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu jeho kúpou od spoločnosti ČSOB Leasing a.s. v zmysle § 446 Obchodného zákonníka a to aj pre prípad, ak predávajúci nebol jeho vlastníkom. Žalovaný sa teda stal vlastníkom predmetného motorového vozidla na základe kúpnej zmluvy uzavretej so žalovaným ako predávajúcim dňa 20.10.2011, keď ako kupujúci aj prevzal predmetné motorové vozidlo. Žalobca listom zo dňa 17.12.2013 odstúpil od kúpnej zmluvy tvrdiac, že predmetné motorové vozidlo má vady, ktoré spôsobili, že sa nestal jeho vlastníkom. Takýto dôvod pre odstúpenie od zmluvy však podľa názoru súdu prvej inštancie nebol daný, nakoľko žalovaný platne previedol vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu na žalobcu. Žalobca toto motorové vozidlo riadne a nikým nerušene užíval spolu s členmi svojej rodiny, dobromyseľne v presvedčení, že mu vozidlo vlastnícky patrí do 5.11.2013.

6. V tej súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že žalobca podal dňa 5.6.2015 na Okresný súd Rožňava žalobu o určenie, že je vlastníkom predmetného motorového vozidla, pričom súd vo veci právoplatne rozhodol dňa 10.8.2019 a žalobe vyhovel. Rozsudkom tak bolo záväzne deklarované, že ku dňu jeho vyhlásenia je žalobca vlastníkom predmetného motorového vozidla. Z týchto zistených skutočností súdu prvej inštancie vyplynulo, že v čase podania žaloby sa žalobca sám cítil byť vlastníkom predmetného motorového vozidla, čím jednoznačne poprel svoj pôvodný úmysel a potrebu vrátiť motorové vozidlo žalovanému na základe odstúpenia od zmluvy. Nie je totiž podľa názoru súdu možné súčasne tvrdiť, že žalobca je vlastníkom určitej veci a zároveň, že vlastníkom tejto veci nie je. Žalovaný v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/199/2015 vystupoval ako intervenient a uviedol, že vlastnícke právo k motorovému vozidlu nadobudol kúpou od spoločnosti ČSOB Leasing a.s., že platne previedol vlastnícke právo k tomuto motorovému vozidlu kúpnu zmluvou na žalobcu, ktorý je aj vlastníkom tohto motorového vozidla.

7. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie tiež vyplynulo, že sa zaoberal aj otázkou, či žalobca ako kupujúci uplatnil práva zo zodpovednosti za vady v lehote stanovenej v § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že tomu tak nie je.

8. V zmysle tohto zákonného ustanovenia sa kupujúci môže práva zo zodpovednosti za vady domáhať na súde, len ak vady vytkol najneskôr do 24 mesiacov od prevzatia veci u predávajúceho. K prevzatíu predmetného motorového vozidla žalobcom došlo v deň uzavretia kúpnej zmluvy dňa 20.10.2011. Žalobca odstúpil od kúpnej zmluvy listom zo dňa 17.12.2011, ktorý bol žalovanému doručený dňa 2.1.2014. Stalo sa tak po uplynutí dvojročnej prekluzívnej lehoty stanovenej zákonom, v dôsledku čoho žalobcovi ako kupujúcemu zaniklo právo na uplatnenie nárokov zo zodpovednosti za vady.

9. Z týchto všetkých dôvodov žalobu zamietol.

10. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania vo vzťahu k neúspešnému žalobcovi.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, podľa jeho obsahu z dôvodov podľa § 265 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby rozsudok zmenil a žalobe vyhovel, uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania. Vytkol súdu prvej inštancie, že kúpnu zmluvu podradil právnomu režimu v zmysle § 446 Obchodného zákonníka, avšak pri právnom posúdení odstúpenia od zmluvy aplikoval ust. Občianskeho zákonníka, hoci tieto inštitúty sú upravené aj v Obchodnom

zákonníku. S poukazom na to, že zmluvné strany sú podnikateľskými subjektmi mal na daný prípad aplikovať ust. Obchodného zákonníka, vrátane posudzovania odstúpenia od kúpnej zmluvy a lehoty na vytknutie väd kupujúcim. V súvislosti s aplikáciou ust. § 446 Obchodného zákonníka na preskúmanú kúpnu zmluvu medzi zmluvnými stranami poukázal na to, že žalovaný v konaní nepreukázal, že predmetné motorové vozidlo kupoval v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou a následne toto motorové vozidlo predával v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou. Žalobca je toho názoru, že v tejto časti odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neodkazuje na vykonané dokazovanie a z rozhodnutia nie je možné zistiť prečo danú kúpnu zmluvu súd posudzoval v zmysle § 446 Obchodného zákonníka. V tej súvislosti poukázal na výpoveď F. G., uskutočnenej na príslušnom OR PZ Rožňava zo dňa 27.3.2014, konateľa žalovaného, ktorý zastrešoval proces kúpy predmetného motorového vozidla a jeho následný predaj žalobcovi. Z tejto výpovede nevyplýva, že predmetné motorové vozidlo malo byť kupované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou žalovaného a že jeho následný predaj súvisel s jeho podnikateľskou činnosťou. Práve za tým účelom žalobca navrhol, aby žalovaný preukázal, či skutočne vozidlo malo nejaký súvis s jeho podnikateľskou činnosťou, alebo či malo slúžiť celkom inému účelu. Nesúhlasí s názorom súdu, že odstúpenie od kúpnej zmluvy je neplatným právnym úkonom, nakoľko v ňom nebol vymedzený dôvod. V čase uskutočnenia odstúpenia od zmluvy motorové vozidlo bolo zaistené políciou pre dôvodné podozrenie, že pochádza z trestnej činnosti, na základe výsledkov vykonanej kontroly originality, potvrdenej znaleckým posudkom. Je preto zrejmé, že motorové vozidlo malo v čase kúpy v roku 2011 právnu vadu, spočívajúcu v tom, že ju prevádzkala osoba, ktorá nebola jej vlastníkom, a súčasne predmet predaja pochádzal z trestnej činnosti. Dôsledkom odstúpenia od zmluvy v obchodnom práve je zánik zmluvy (§ 349 ods. 1 Obchodného zákonníka), ale aj zánik všetkých práv a povinností zo zmluvy, okrem tých, ktorých zánik zákon vylučuje v ust. § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ak dôjde k odstúpeniu od kúpnej zmluvy, na základe ktorej už obe strany plnili, smerodajným pre nastavenie režimu následného usporiadania vzťahov medzi stranami je ust. § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka a teda vznik mimozmluvného záväzku toho, kto plnenie dostal, vrátiť ho tomu, kto plnenie dal. V prípade zániku zmluvy je obsahom tohto záväzku povinnosť oboch účastníkov zaniknutej zmluvy vrátiť druhému účastníkovi to, čo na základe zmluvy dostali, oproti získaniu toho, čo na základe zmluvy poskytli. Súd v rozsudku nevysvetlil prečo na daný prípad aplikoval ust. § 599 Občianskeho zákonníka, ktorý sa aplikuje v spotrebiteľských vzťahoch, avšak nie na vzťahy obchodnoprávne. V tomto smere rozsudok trpí nepreskúmateľnosťou. Vytkol súdu prvej inštancie, že pri rozhodovaní o trovách konania na daný prípad neaplikoval ust. § 257 C.s.p.. S poukazom na judikatúru najvyšších súdnych autorít má za to, že v danom prípade boli dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia. V tej súvislosti poukázal na skutočnosť, že predmetné motorové vozidlo je toho času na cestnej komunikácii nepoužiteľné, že za toto motorové vozidlo riadne a včas žalovanému zaplatil nie malú sumu. Žalobca je vysokoškolský učiteľ, ktorého príjem postačuje na úhradu základných životných potrieb. Na kúpu predmetného motorového vozidla použil všetky nasporené finančné prostriedky, s tým že sa kúpna cena dofinancovala aj pôžičkou. Naopak žalovaný podľa internetovej stránky FINANSTAT.SK dosiahol v roku 2021 výnos vo výške 1.089.068,00 eur. Majetkové pomery medzi stranami sporu sú diametrálne rozličné, pričom nepriznaním nároku na náhradu trov konania žalovanému by rozhodnutie žiadnym spôsobom nepocítil. S poukazom na uzn. NS SR sp. zn. 5Cdo/162/2018, pričom ide o podobný prípad, ako v danej veci má za to, že rozsudok vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/199/2015 nepredstavuje prekážku, pre ktorú by nebolo možné vyhovieť podanej žalobe. Navyše týmto rozsudkom strany sporu v zmysle § 193 a §194 C.s.p. nie sú viazané. Je preto irelevantné, že v inom konaní bol žalobca určený za vlastníka predmetného motorového vozidla, nakoľko táto skutočnosť nemá vplyv na posudzovanie platnosti kúpnej zmluvy a povinností strán v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, vrátiť už poskytnuté plnenie. V rozsudku absentuje úvaha súdu prvej inštancie o tom, či kúpnu zmluvu uzavretú medzi stranami sporu dňa 20.10.2011 vyhodnotil ako platný právny úkon. Rozsudok tak nespĺňa atribúty riadneho odôvodnenia.

12. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Zo žiadneho bodu odôvodnenia rozsudku nevyplýva, žeby súd na daný právny vzťah raz aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka a inokedy ustanovenia Občianskeho zákonníka. Na právny vzťah medzi žalovaným a obchodnou spoločnosťou ČSOB Leasing a.s., od ktorej žalovaný ako kupujúci predmetné motorové vozidlo nadobudol, aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka a na právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka z dôvodu, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou s predmetom činnosti, mimo iného aj kúpa tovaru na účely na jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod), alebo iným prevádzkovateľom živnosti

(veľkoobchod), pričom vozidlo kupoval za účelom jeho ďalšieho predaja, čo v konečnom dôsledku preukazuje aj skutočnosť, že medzi prevodmi vlastníckeho práva bol krátky čas, na ktorú skutočnosť poukázal aj samotný žalobca. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď uviedol, že žalovaný nadobudol vlastnícke právo k motorovému vozidlu aj v prípade, ak predávajúci ČSOB Leasing a.s. nebol jeho vlastníkom v zmysle ust. Obchodného zákonníka. Kúpna zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá v zmysle ust. § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto súd postupoval správne pokiaľ odstúpenie od kúpnej zmluvy posudzoval podľa ust. § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k správne záveru, že žalobca od zmluvy odstúpil po zániku práva na uplatnenie práv zodpovednosti za vady. Súhlasí aj so záverom súdu, že dôvody na odstúpenie neboli v danom prípade dané. Dôvody uvedené žalobcom pre aplikáciu ust. § 257 C.s.p. nie sú opodstatnené. V tom smere poukázal na správanie samotného žalobcu, ktorý v priebehu konania sa žalobou domáhal určenia, že je vlastníkom predmetného motorového vozidla a napriek tomu trval na podanej žalobe v tomto konaní. Z odvolania žalobcu nevyplývajú jeho majetkové pomery mimo tvrdenia, že je vysokoškolským učiteľom. Z odvolania nie je zrejmé ani výška jeho mzdy, prípadne iné majetkové pomery. Minimálne z webovej stránky katastra nehnuteľností je zrejmé, že žalobca je spoluvlastníkom stavby – rodinného domu a výlučným vlastníkom stavby dvojgaráže, obe zapísané v k.ú. C.. Je zrejmé, že žalovaný je zarábajúcou osobou a žiadnym spôsobom nepreukázal svoje majetkové pomery, pričom disponuje aj nehnuteľným majetkom.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

14. Rozsudok je vo svojom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 20.3.2024 o 9,35 hod. v pojednávacej miestnosti č. 210/ II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach dňa 14.3.2024 v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p..

16. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa §365 ods. 1 písm b/, f/ a h/ C.s.p., teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

18. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správne skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Odôvodnenie rozhodnutia spĺňa náležitosti ustanovené § 220 ods. 2 C.s.p.. V odôvodnení rozhodnutia sa súd vypořiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, jeho myšlienkový postup je odôvodnený a dostatočne vysvetlený, nie len s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery, pričom sa vypořiadal aj s tvrdeniami žalobcu a obranou žalovanej strany. Nemožno preto uzavrieť, žeby odôvodnenie rozhodnutia trpelo nepreskúmateľnosťou.

19. K dôvodom uvedeným v napadnutom rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dopĺňa nasledovné:

20. Predmetom konania v danej veci je nárok žalobcu na vrátenie 25.500,00 eur od žalovaného, oproti povinnosti vrátiť žalovanému motorové vozidlo, ktoré sa stalo predmetom kúpy z dôvodu odstúpenia od kúpnej zmluvy zo strany žalobcu. Žalobca tak v tomto konaní uplatnil nárok titulom bezdôvodného obohatenia v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je zmluva neplatná, alebo ak bola

zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. O zrušenie zmluvy v zmysle tohto zákonného ustanovenia ide aj vtedy, keď niektorý účastník zmluvy od zmluvy odstúpil, nakoľko odstúpením od zmluvy sa zmluva v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka zrušuje od začiatku, ak nie je právnym predpisom alebo účastníkmi dohodnuté inak.

21. Správne teda súd prvej inštancie nárok žalobcu posudzoval podľa ust. § 457 Občianskeho zákonníka a zameral dokazovanie na zistenie rozhodujúcich skutočností, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver, či nárok žalobcu je opodstatnený, alebo nie.

22. Ako už bolo skôr uvedené odvolacím súdom v uznesení zo dňa 18.5.2022 sp. zn. 9Co/89/2021, ktorým bol zrušený skorší rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátená na ďalšie konanie, pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu bolo potrebné najskôr posúdiť, či kúpna zmluva zo dňa 20.10.2011, uzavretá medzi stranami sporu bola platným právnym úkonom a následne, či odstúpením od tejto zmluvy zo strany žalobcu došlo k jej zrušeniu a danosti prípadných nárokov z tohto úkonu vyplývajúcich.

23. Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že medzi žalobcom ako kupujúcim a žalovaným ako predávajúcim došlo dňa 20.10.2011 k uzavretiu platnej kúpnej zmluvy v zmysle § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

24. Ani jedna zo strán sporu nepopierala, že kúpnu zmluvou zo dňa 20.10.2011 sa strany sporu ako zmluvné strany dohodli o predmete kúpy a kúpnej cene, teda o podstatných náležitostiach tejto kúpnej zmluvy. V konaní nebola sporným ani tá skutočnosť, že žalobca ako kupujúci uhradil kúpnu cenu žalovanému ako predávajúcemu pri uzavretí tejto kúpnej zmluvy a zároveň v rovnaký deň došlo aj k odovzdaniu predmetu kúpy – predmetného motorového vozidla žalovaným žalobcovi, čím došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva k tomuto motorovému vozidlu žalobcom ako kupujúcim, nakoľko predmetom prevodu vlastníckeho práva sa stala hnutelná vec a vlastníctvo k nej sa v zmysle § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka nadobúda jej prevzatím.

25. Správne súd prvej inštancie podriadil spomínanú kúpnu zmluvu pod režim Občianskeho zákonníka, nakoľko nebolo žiadnych pochyb o tom, že žalobca ako kupujúci uzavrel túto kúpnu zmluvu ako fyzická osoba (nepodnikateľ), ktorú skutočnosť žalobca ani v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil, naopak, ju potvrdil.

26. Inštitút kúpnej zmluvy je síce upravený aj v Obchodnom zákonníku v § 409 a nasl., avšak v zmysle § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka by aplikácia týchto noriem prichádzala na daný zmluvný vzťah do úvahy len vtedy, ak by tento záväzkový vzťah vznikol medzi podnikateľmi, ak by pri jeho vzniku bolo zrejmé, s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týka ich podnikateľskej činnosti. V danom prípade tomu tak nebolo. Navyše zmluvné strany si pri uzavretí tejto kúpnej zmluvy, ako vyplýva z článku I. tejto zmluvy dohodli aplikáciu Občianskeho zákonníka, a to ust. § 588 a nasl.

27. Správne teda súd prvej inštancie preskúmanú kúpnu zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

28. Súd prvej inštancie sa v danej veci správne vyporiadal aj s nastolenou otázkou, či v čase uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy bol žalovaný ako predávajúci vlastníkom predmetného motorového vozidla v súvislosti so zistením, že toto mohlo pochádzať z trestnej činnosti. Odvolací súd považuje za správny názor súdu prvej inštancie, že žalovaný bol v čase uzavretia kúpnej zmluvy so žalobcom vlastníkom predmetného motorového vozidla, ktorým sa stal na základe kúpy od spoločnosti ČSOB Leasing a.s., ktorým právnym úkonom došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalovaným v zmysle § 446 Obchodného zákonníka a to aj pre prípad, keby predávajúci nebol vlastníkom tohto motorového vozidla. Ide o výnimku z klasickej zásady súkromného práva, t.j., že „nikto nemôže na druhého previesť viac práva, ako má sám“. Dikcia § 446 Obchodného zákonníka preferuje princíp dobromyseľnosti kupujúceho, teda kupujúci nadobúda vlastnícke právo aj v prípade, keď predávajúci nie je vlastníkom predávanej veci. V danom prípade kúpna zmluva, ktorou nadobudol vlastnícke právo k predmetu kúpy žalovaný bola uzavretá medzi podnikateľskými subjektmi, preto daný právny vzťah je potrebné posudzovať v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka (§261 ods. 1 Obchodného zákonníka).

29. Vychádzajúc z obsahu listu žalobcu adresovaného žalovanému zo dňa 17.12.2014, ktorý bol preukázateľne doručený žalovanému dňa 2.1.2014 je zrejmé, že týmto právnym úkonom žalobca ako kupujúci, uplatnil zodpovednosť za vady predanej veci v súvislosti s kúpnu zmluvou uzavretou medzi stranami sporu dňa 20.10.2011. Žalobca ako kupujúci týmto vytkol žalovanému ako predávajúcemu, že predmetom predaja sa stalo motorové vozidlo u ktorého sa vyskytli právne vady, znemožňujúce užívať toto motorové vozidlo v cestnej premávke. V tej súvislosti uviedol, že 5.11.2013 predmetné motorové vozidlo mu bolo príslušnými orgánmi polície zaistené, nakoľko vzniklo podozrenie, že súvisí so spáchaním trestného činu, alebo priestupku, resp., že pochádza z trestnej činnosti. Z tohto dôvodu žalobca, ako kupujúci odstúpil od kúpnej zmluvy. Zároveň požiadal žalovaného o vrátenie zaplatenej kúpnej ceny najneskôr do 5 dní od doručenia tohto listu.

30. Vychádzajúc z obsahu tohto listinného dôkazu je zrejmé, že týmto žalobca ako kupujúci uplatnil nárok zo zodpovednosti za vady, a to zrušenie zmluvy v zmysle §507 Občianskeho zákonníka.

31. Ešte pred tým, ako sa súd prvej inštancie začal zaoberať otázkou dôvodnosti odstúpenia (zrušenia) kúpnej zmluvy zo strany kupujúceho bolo povinnosťou súdu preskúmať, či žalobca uplatnil právo zo zodpovednosti za vady u predávajúceho včas, teda v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote, vyplývajúcej z ust. § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie je vo vzťahu k ust. § 504 Občianskeho zákonníka osobitným ustanovením, ktoré je potrebné aplikovať pri kúpnej zmluve.

32. Podľa § 599 ods. 1 Občianskeho zákonníka vady musí kupujúci uplatniť u predávajúceho bez zbytočného odkladu. Práva zo zodpovednosti za vady sa môže kupujúci domáhať na súde, len ak vady vytkol najneskôr do 24 mesiacov od prevzatia veci.

33. Vychádzajúc z výkladu tohto zákonného ustanovenia, z hľadiska času je kupujúci povinný práva z vadného plnenia uplatniť „bez zbytočného odkladu“ po výskyte vady. Vo všeobecnosti možno takto označenú lehotu vymedziť pomocou ekvivalentov, ako „pri najbližšej novej príležitosti“, „hneď, ako to je možné“, „čo najskôr“ a pod.. Táto lehota postihuje veľmi krátky časový úsek, v rámci ktorého je nutné konať čo najrýchlejšie, a to vo väzbe na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne však platí, že vadu je nutné vytknúť najneskôr do 24 mesiacov od prevzatia veci. Táto lehota nemôže byť predĺžená a začiatok jej plynutia nemôže nastať inak, ako od prevzatia veci. Po márnom uplynutí tejto lehoty právo zo zodpovednosti za vady zanikne a kupujúci si už nebude môcť uplatniť toto právo na súde. Ide o hmotnoprávnu lehotu, k vytknutiu vady musí preto dôjsť najneskôr v posledný deň lehoty, pričom nestačí, aby toto vytknutie vady bolo urobené iba kupujúcim, ale musí dôjsť aj k dôjdeniu vytknutia vady do dispozičnej sféry predávajúceho. Zákon nevyklučuje, aby vada bola po prvýkrát vytknutá až v návrhu na začatie konania, v ktorom kupujúci uplatňuje právo z vadného plnenia, no s prihliadnutím na požiadavku uplatnenia práva z vadného plnenia u predávajúceho najneskôr do 24 mesiacov od prevzatia veci je nutné striktno trvať na tom, aby návrh na začatie konania, v ktorom kupujúci vytyka konkrétne vady a domáha sa konkrétneho práva, bol predávajúcemu ako žalovanému doručený pred uplynutím tejto 24 mesačnej lehoty. Spolu s vytknutím vady musí kupujúci zároveň oznámiť, aké právo zo zodpovednosti za vady uplatňuje.

34. V danom prípade, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, vozidlo na základe kúpnej zmluvy bolo žalovaným odovzdané žalobcovi dňa 20.10.2011, pričom list žalobcu zo dňa 17.12.2011, ktorým odstúpil od tejto kúpnej zmluvy bol žalovanému doručený (až) dňa 2.1.2014. Stalo sa tak po uplynutí dvojročnej (24 mesačnej) prekluzívnej lehoty stanovenej zákonom, po uplynutí ktorej dochádza k zániku práva zo zodpovednosti za vady. Záver súdu prvej inštancie aj v tomto smere je potrebné považovať za správny.

35. Z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty stanovenej zákonom, čo má za následok zánik práva žalobcu uplatňovať nároky zo zodpovednosti za vady je otázka skúmania dôvodnosti odstúpenia od zmluvy irelevantná. Z dôvodu preklúzie tohto práva je totiž potrebné bez ďalšieho návrh žalobcu zamietnuť.

36. Odvolací súd preskúmal aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, v súlade so zásadou úspechu v konaní vyplývajúcou z ust. § 255 ods. 1 C.s.p.. Niet pochyb o tom, že žalovaný bol v konaní plne úspešným, keďže žaloba bola zamietnutá.

37. V danom prípade odvolací súd nevidí priestor pre aplikáciu ust. § 257 C.s.p. súdom prvej inštancie na daný prípad, keďže z obsahu spisu ani z tvrdení žalobcu nevyplývajú také dôvody, ktoré by aplikáciu tohto ustanovenia zakladali. Dôvody uvedené žalobcom v odvolaní je potrebné považovať za nepreukázané, keďže žalobca v priebehu konania na súde prvej inštancie ani v rámci odvolacieho konania nedoložil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení o nepriaznivej sociálnej, prípadne ekonomickej situácii. Jeho tvrdenia tak zostali len vo všeobecnej rovine, bez ich preukázania. Preto v danom prípade správne postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ zaviazal neúspešného žalovaného nahradiť trovy prvoinštančného konania úspešnému žalobcu, keďže z obsahu spisu nevyplývajú dôvody pre iné rozhodnutie na základe § 257 C.s.p.

38. Z týchto dôvodov odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

39. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).